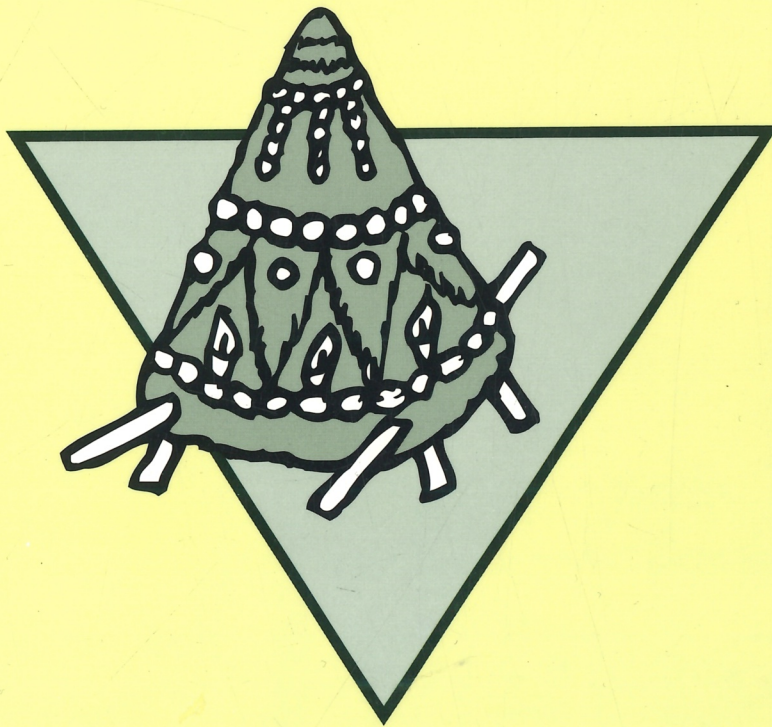

Festas na Escola

OS MAIOS

COLECTIVO "OLLO DE SAPO"

MARÍA PILAR LORES TORRES
XOSÉ CARLOS MORGAGE MARTÍNEZ

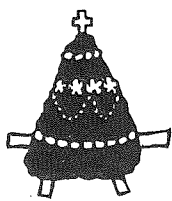
OS RAMOS DE MAIO

O esconxuro de alumea-lo pan faise en moitos lugares de Galicia con auga bieita espallando nas leiras poliñas de xesta ou codeso. En moitos lugares chántanse estes ramiños nos campos. A fórmula desta beizón en Mourente, preto de Pontevedra, di:

*Cobras e sapos,
bruxas e ratos,
toupas e meigas,
fóra das miñas veigas.*

Este feito de chanta-los ramiños nos campos non é máis que un dos costumes de enramallamento de agros e casas que se fai en moitos lugares de Galicia, especialmente na provincia de Lugo (Quiroga, Meira...) e na de Pontevedra, onde tamén se enfeitan con xestas e codesos os carros de bois, costume que transcendeu ás festas de Corpus, onde aparecen o boi bieito adobiado con ramallos (Redondela).

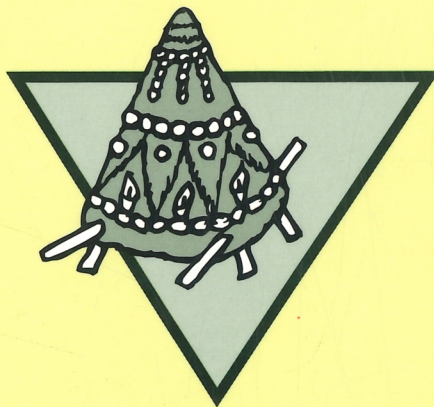
O paseo con ramiños na man pedindo, pola aldea ou pola vila, o gulódice tradicional -Quiroga, Cambados...- é unha lembranza das beizóns e esconxuros das leiras e subsiste en moitos dos costumes dos maios galegos inda que sen o

ramiño. As loitas, as camisadas, o botarse a rolos polos campos mozos e mozas na primavera, as mesmas ceibas... poden interpretarse como lembranza de vellos ritos fertilizantes.

Estas prácticas están moi estendidas en toda Europa. En Portugal fanse aínda no Douro, Beira-alta e Minho, enfeitando as casas con ramos de xestas amarelas, chamadas maias, e en Vermuil "maiando o gado", poñendo nas cortes pólas de carballo. En Castela teñen unha derivación nos ramos de San Xoán e en Asturias no ramo das romarías. En Cornualles adórnanse con pólas de sicómoro as portas e os pórticos das casas.

En Francia está moi estendido, con variantes, o costume de poñer ramos diante das casas das noivas o 1º de maio: a práctica do Franco Condado é poñer os ramos no cumio das casas, no Jura póñense nas chemineas. Nos Vosgos o primeiro domingo de maio as rapazas van cantando de casa en casa na honra do mes, aluden nos cantos a que nel veñen o pan e a fariña; se lles dan diñeiro penduran da porta un ramiño verde, senón desexan nas cantigas moitos nenos e pouco pan para mantelos. Na Mayenna di Frazer que os rapaces que piden deste xeito polas portas chámanse *maillotíns* e piden diñeiro ou bebida deixando en pagamento unha arboriña de Maio chantada diante da casa. O costume dos *trimazots* ou *trimousets* de L'Argonne estudados por Lallement consiste en pendurar os ramos diante das casas - as cantigas de Neuville-au-Pont, Vienne-le-Chateau, Valmuy, Verrieres... teñen certa semellanza coas nosas-; no Delfinado chantábanse ramos diante das vivendas principais a fins do século XVIII; na Vendée póñense nos campos despois das

ESTE LIBRO RECIBIU UNHA AXUDA Á EDICIÓN DA:

CONSELLERÍA DE EDUCACIÓN
Dirección Xeral de Política Lingüística

